

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยแรงงานในเขตพื้นที่อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ (Analytical Research) เพื่อศึกษาผลของมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ต่อพฤติกรรมการดื่ม และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้มาตรการกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ในกลุ่มวัยแรงงาน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มประชาชนวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 15-59 ปี ในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 23,518 คน (ข้อมูลจากการสรุปผลการดำเนินงานของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอพนม, 2552)

3. กลุ่มตัวอย่าง

3.1 ขนาดตัวอย่าง

ใช้สูตรการคำนวณหาขนาดตัวอย่างเพื่อประมาณค่าสัดส่วนในกลุ่มทั่วไปของประชากร (N) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังนี้ (อรุณ จิรวัฒน์กุล แคลคูลัส, 2550)

$$n = \frac{NZ_{\alpha/2}^2 P(1-P)}{e^2(N-1) + Z_{\alpha/2}^2 P(1-P)}$$

n = ขนาดตัวอย่าง

N = กลุ่มประชาชนวัยแรงงานที่มีอายุตั้งแต่ 15-59 ปี ในอำเภอพนม จังหวัด

สุราษฎร์ธานี รวมทั้งจำนวน 23,518 คน

Z = สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 1.96 เมื่อกำหนดให้ความเชื่อมั่น 95%

P = ค่าสัดส่วนการคี่เมื่อครึ่งคี่ที่มีผลก่อซ้อลของประชาชนวัยทำงาน ในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี (สุภาพร สุขเวช, 2552) พนว่า ประชาชนวัยทำงาน ในอำเภอพนม จังหวัด สุราษฎร์ธานี มีการคี่เมื่อครึ่งที่มีผลก่อซ้อล ร้อยละ 39.0 ได้ค่าสัดส่วนเท่ากับ 0.39

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ในที่นี้กำหนดให้เท่ากับ 0.05

$$\text{แทนค่าในสูตร} \quad n = \frac{23,518 \times (1.96)^2 \times 0.39(1-0.39)}{(0.05)^2 (23,518-1) + (1.96)^2 \times 0.39(1-0.39)}$$

$$n = 359.98 \approx 360 \text{ คน}$$

ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 360 คน

3.2 การสุ่มตัวอย่าง

ทำการสุ่มตัวอย่างประชากรวัยแรงงาน อายุ 15-59 ปี โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างเป็นระบบ (Systematic sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ดึงฐานข้อมูลรายชื่อประชากรกลุ่มอายุ 15-59 ปี ซึ่งเลือกเฉพาะบุคคลที่มีทั้ง รายชื่อและตัวอักษรอยู่จริงในพื้นที่ โดยระบุ ชื่อ นามสกุล อายุ บ้านเลขที่ หมู่บ้าน และตำบล จากโปรแกรมระบบฐานข้อมูลสถานีอนามัย (โปรแกรม HCIS: Health Center Information System) ของแต่ละสถานีอนามัย

3.2.2 สำรวจประชากรที่ได้จากโปรแกรมระบบฐานข้อมูลสถานีอนามัยกับประชากรที่อยู่จริงในพื้นที่อยู่ โดยการสอบถามอาสาสมัครสาธารณสุขที่รับผิดชอบครัวเรือนในแต่ละหมู่บ้าน ตัวอย่าง

3.2.3 จัดทำบัญชีรายชื่อประชากร โดยการเรียงลำดับตามหมู่บ้านและอายุ จำนวนมากไป หน้าอย แล้วเรียงลำดับเพศชายก่อนเพศหญิง ก่อนที่จะทำการสุ่มตัวอย่าง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีการกระจายเท่า ๆ กัน

3.2.4 คำนวณหาค่า I (sampling Interval) คือช่วงที่จะใช้ในการสุ่ม ซึ่งสามารถคำนวณโดยใช้สูตร

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงในการสุ่ม} &= \frac{\text{จำนวนประชากร}}{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง}} \\
 &= \frac{23,518}{360} \\
 \text{ช่วงในการสุ่ม} &= 65.3 \approx 66
 \end{aligned}$$

3.2.5 ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเริ่มต้น (Random start : R) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม ของ สเนเดคอร์ (Snedecor) เป็นตารางที่ประกอบด้วยตัวเลขที่ถูกจัดเรียงลำดับด้วยการสุ่มไว้เรียบร้อย แล้ว มีจำนวนเลข 0 ถึง 9 เท่าๆ กัน มีทั้งหมดเลขละ 1,000 ตัว แบ่งเป็น 100 สดมก (Column) และ 100 แถว (Row) เลขแต่ละกลุ่มจะมีตัวเลข 5 ตัว หรือ 5 หลัก มีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างโดยหา ตำแหน่งเริ่มต้น โดยการหลับตาแล้วใช้ดินสอจิ้มตัวเลขในตาราง ได้ตัวใดตัวนั้นคือเลขเริ่มต้น (อ่าน ตัวเลขด้านหน้า 3 หลัก) และแสดงว่าประชากรหน่วยที่มีหมายเลขตรงกับตัวเลขนั้นถูกสุ่มเป็น ตัวอย่างลำดับที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างในลำดับถัดไป คือ ประชากรในหน่วยที่ $R+I, R+2I, \dots, R+(n-1)I$ ทำงานได้จำนวนตัวอย่างครบตามขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ คือ 360 คน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนประชาชนวัยทำงาน และกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชาชนวัยทำงาน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	เขานาใน	982	15
2	พิพักษ์พัฒนา	964	15
3	ถ้ำผึ้ง	849	13
4	ทับคริสต์	823	13
5	ป่าตง	748	11
6	จำปาทอง	694	11
7	บางบ้าน	689	11
8	บางโอก (ต.ดืนขาน)	609	9
9	แสนสุข	578	9
10	ช่องม้าเหลียว	532	8
11	บางโอก(ต.พญาเตื้อน)	532	8
12	บางหิน	530	8
13	บางเตย	509	8

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนประชาชนวัยทำงาน และกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ลำดับที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชาชนวัยทำงาน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
14	คลองชะอุ่น	509	8
15	พังกาญจน์เหนือ	498	8
16	ถ้ำผุด	469	7
17	ปากบางขวาน	467	7
18	บ้านบางขวาน	449	7
19	คลองหัวช้าง	440	7
20	บางคราม	438	7
21	ถ้ำดาวร	435	7
22	เขาวง	432	7
23	พังกาญจน์ล่าง	421	6
24	ควนพน	410	6
25	น้ำตก	405	6
26	บางหลุด	367	6
27	เมญ่า	360	6
28	บางหมาน	356	5
29	บางนิล	356	5
30	หัวลง	356	5
31	สองพี่น้อง	345	5
32	วัดพนม	345	5
33	หมู่บ้านล่อง	344	5
34	บางไม้เพะ	342	5
35	บางสามัคคี	342	5
36	บางปูรุ	341	5
37	ถ้ำเลย์	331	5
38	ควนใหม่	329	5
39	ห้างข่าว	313	5
40	ปากน้ำ	301	5
41	บางลีก	301	5

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนประชาชนวัยทำงาน และกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ลำดับที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชาชนวัยทำงาน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
42	ปากตรัง	294	5
43	สะพานเต่า	287	4
44	คลองพนม	283	4
45	ป่ากวด	267	4
46	บางบอน	256	4
47	สามถิ่น	249	4
48	เขาเขียว	243	4
49	แสนสุข	241	4
50	เชี่ยวหนอง	236	4
51	บ้านใหญ่	234	4
52	ทุ่งเริญ	233	4
53	เชี่ยวปง	224	3
54	ลูกเดื่อน	220	3
55	บางโหว่	207	3
56	พนมใน	203	3
รวม		23,518	360

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรต้นหรือ ตัวแปรอิสระ (Independent variable)

4.1.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย

4.1.1.1 เพศ ระดับการวัดเป็นนามมาตรา (Nominal scale)

4.1.1.2 อายุ ระดับการวัดเป็นอัตราส่วนสเกล (Ratio scale)

4.1.1.3 สถานภาพสมรส ระดับการวัดเป็นนามมาตรา (Nominal scale)

4.1.1.4 ระดับการศึกษา ระดับการวัดเป็นนามมาตรา (Ratio scale)

4.1.1.5 รายได้ ระดับการวัดเป็นอัตราส่วนสเกล (Ratio scale)

4.1.1.6 อาชีพ ระดับการวัดเป็นนามมาตรา (Nominal scale)

4.1.1.7 การสูบบุหรี่ ระดับการวัดเป็นนามมาตรา (Nominal scale)

4.1.1.8 การได้รับข้อมูลข่าวสาร ระดับการวัดเป็นนามมาตรा (Nominal scale)

4.1.2 ความรู้เกี่ยวกับมาตราการควบคุมเครื่องคิมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีระดับการวัดเป็นนามมาตรा (Nominal scale)

4.1.3 การปฏิบัติเกี่ยวกับมาตราการควบคุมเครื่องคิมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีระดับการวัดเป็นนามมาตรा (Nominal scale)

4.1.4 ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการคิมเครื่องคิมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ได้แก่ ปัจจัยทางครอบครัว เพื่อน และสถานที่จำหน่าย มีระดับการวัดเป็นนามมาตรा (Nominal scale)

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable)

พฤติกรรมการคิมเครื่องคิมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ได้แก่

4.2.1 การคิมเครื่องคิมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ แบ่งเป็น

- ประเภทของเครื่องคิมที่นิยม มีระดับการวัดเป็นนามมาตรा (Nominal scale)
- ปริมาณในการคิม มีระดับการวัดเป็นอันดับมาตรा (Ordinal scale)
- ความถี่ในการคิม (ระยะเวลา) มีระดับการวัดเป็นนามมาตรा (Ordinal scale)
- โอกาสในการคิม มีระดับการวัดเป็นนามมาตรा (Nominal scale)
- สถานที่ มีระดับการวัดเป็นนามมาตรा (Nominal scale)
- ความสะดวกในการหาซื้อ มีระดับการวัดเป็นนามมาตรा (Nominal scale)
- ค่าใช้จ่ายในการคิม มีระดับการวัดเป็นอัตราส่วนสเกล (Ratio scale)

4.2.2 ไม่คิม แบ่งลักษณะออกเป็น ไม่เคยคิมเลยและเคยคิม สำหรับผู้ที่เคยคิมและเลิกคิมแล้ว มีข้อคำถามเป็น

- เหตุผลหลักที่เลิกคิม มีระดับการวัดเป็นนามมาตรा (Nominal scale)
- วิธีการในการเลิกคิม มีระดับการวัดเป็นนามมาตรा (Nominal scale)

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษาเนื้อหา ทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับมาตราการควบคุมเครื่องคิมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด และกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน ซึ่งได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำตามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ การสูบบุหรี่และการรับข้อมูลข่าวสาร

ส่วนที่ 2 เป็นคำตามเกี่ยวกับความรู้ด้านมาตรฐานมาตราการการควบคุมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ข้อคำตามเป็นการวัดแบบนามมาตรานา (Nominal scale) ประกอบด้วยข้อคำตาม แต่ละข้อมูลตัวเลือกให้เลือกตอบ ตัวเลือก ได้แก่ ใช่ และ ไม่ใช่ โดยมีวิธีคิดคะแนน ดังนี้

- ถ้าตอบถูก ให้คะแนน เท่ากับ 1
- ถ้าตอบผิด ให้คะแนน เท่ากับ 0

การแปลผลคะแนน เพื่อวัดระดับความรู้เรื่องโรคเบาหวานจากนั้นนำคะแนนราชบุคคลมาแจกแจงความถี่ ร้อยละ มาเปรียบที่ขบ โดยใช้เกณฑ์ประเมินความรู้แบบอิงเกณฑ์ แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2535)

- ความรู้สูง หมายถึง คะแนนรวมของความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานมาตราการการควบคุมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ระหว่าง ร้อยละ 80-100

- ความรู้ปานกลาง หมายถึง คะแนนรวมของความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานมาตราการการควบคุมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ อยู่ระหว่าง ร้อยละ 60-79

- ความรู้ต่ำ หมายถึง คะแนนรวมของความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานมาตราการการควบคุมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ระหว่าง ร้อยละ 0-59

ส่วนที่ 3 เป็นคำตามการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรฐานมาตราการการควบคุมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ข้อคำตามเป็นการวัดแบบนามมาตรานา (Nominal scale) ประกอบด้วยข้อคำตาม แต่ละข้อมูลตัวเลือกให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 4 เป็นคำตามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการคัมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว เพื่อน และสถานที่จำหน่าย คำตามมีตัวเลือก 2 ตัวเลือก ให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว ตอบใช่และไม่ใช่

ส่วนที่ 5 เป็นคำตามเกี่ยวกับพฤติกรรมการคัมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ การคัมและไม่คัมเครื่องคัมที่มีแอลกอฮอล์ การให้คะแนน ถ้าคัมให้ 1 คะแนน ถ้าไม่คัมให้ 0 คะแนน และถ้าคัมจะต้องตอบคำตามที่เกี่ยวกับลักษณะการคัม ได้แก่ ประเภทของเครื่องคัมที่นิยม ปริมาณในการคัม ความถี่ในการคัม (ระยะเวลาในการคัม) โดยส่วนในการคัม สถานที่คัม ความสะดวกในการหาซื้อและค่าใช้จ่ายในการคัม สำหรับผู้ที่ไม่คัม จะต้องตอบคำตามเกี่ยวกับเหตุผลหลักที่เลิกวิธีการเลิกคัม

6. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

6.1 การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่านและหลังจากพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้มีความเหมาะสมตามคำแนะนำทั้งในด้านภาษา ความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา ก่อนนำไปเก็บข้อมูล

6.2 นำเครื่องมือที่ผ่านการวิเคราะห์ความตรงตามเนื้อหาไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกันคือ เป็นประชาชนวัยทำงานที่มีอายุ 15-59 ปี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ ตำบลเลขาว อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ใกล้เคียงในการทำวิจัยครั้งนี้ ทั้งหมดจำนวน 30 ตัวอย่าง

6.3 การหาความเที่ยง (Reliability) นำเครื่องมือ 30 ชุดที่ได้ทดลองใช้แล้วหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (Cronbachs alpha coefficient) มีความเที่ยงเท่ากับ 0.71

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล (Collecting data)

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามด้วยวิธี Self – administrative questionnaire ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

7.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากคณบดี คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นในการออกหนังสือ ถึงสาธารณะสุขอำเภอพนม เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

7.2 ประสานขอความร่วมมือจากสถานีอนามัยทุกแห่งในอำเภอพนมและนัดเวลาเก็บข้อมูล

7.3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในหมู่บ้านตัวอย่างเอง โดยขอความช่วยเหลือจากอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านนั้น ๆ

7.4. กรณีที่ไม่พนักลุ่มตัวอย่างให้ใช้กลุ่มตัวอย่างในลำดับถัดไปของบัญชีรายชื่อ

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามอีกครั้ง เพื่อเตรียมนำข้อมูลไปวิเคราะห์ นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์แล้ว มาลงรหัสข้อมูล นำข้อมูลบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูป (Epi data) โดยบันทึกข้อมูล 2 ครั้ง (Double entry data) จาก ผู้บันทึกข้อมูล 2 คน คือ ผู้วิจัยเอง และผู้ช่วยบันทึกข้อมูล เพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลที่บันทึก 2 ครั้งเหมือนกัน (Verified) ถ้าพบว่าข้อมูลที่บันทึกไม่ตรงกันจะกลับไปดูแบบสอบถามอีกครั้งและดำเนินการแก้ไขข้อมูลให้

ข้อมูลทั้งสองชุดถูกต้องตรงกัน หลังจากนั้นจึงตรวจสอบว่า ตัวแปรต่าง ๆ มีรหัสนอกเหนือจากรหัสที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ โดยจัดทำตารางแยกแจงความถี่ทางเดียว และตรวจสอบความสอดคล้องกันระหว่างตัวแปรด้วยการสร้างตารางแยกแจงความถี่สองทาง หากพบว่ามีรหัสที่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้จะนำไปตรวจสอบกับแบบสอบถาม และทำการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้อง จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (Stata version 10) การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ จำนวนร้อยละ บรรยายประเภทข้อมูลแจงนับ และ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่ามัธยฐาน ค่าสูงสุดและต่ำสุด บรรยายประเภทข้อมูลต่อเนื่อง และใช้สถิติอนุमาน (Inferential statistics) โดยใช้สถิติวิเคราะห์การทดลองอยพหุแบบโลจิสติก (Multiple logistic regression) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประมาณค่า Odds Ratio (OR) ของปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ พร้อมมาตราช่วงเชื่อมั่นที่ 95% (95% CI) ของ OR

9. จริยธรรมในการวิจัย

ผู้วิจัยได้เสนอขอรับการพิจารณาการวิจัยในมนุษย์ โดยได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยยึดหลักเกณฑ์ตามคำประกาศเซลซิงกิ (Declaration of Helsinki) และแนวทางการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP) ให้ไว้ ณ วันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 เลขที่ : HE522354